

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἀρχιμ. Γεωργάσιος Παράσκευόπουλος
 Ἱερεὺς Θωμᾶς Παπαγιαννόπουλος
 Νικόλαος Παπαχρήστου
 Γεώργιος Σωτηρόπουλος
 Ἀνθρ. Παπαγεωργακόπουλος
 Θεολόγοι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ: Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 15
 » Ἐξωτερικοῦ φρ. 15
 » Ἀμερικῆς Δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ & ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
 Ὁρθ. Χριστ. Ἐνωσιν Νέων Πατρῶν
 Γραφεῖα: Ἱερός Ναός Παντοκράτορος

ΙΔΕ Ο ἄνθρωπος!

Μέσα εἰς ὀλόκληρον τὸν τόνον τῆς βοῆς τῶν ὕβρεων, τῶν ἀλλαλαγμῶν καὶ τῶν βλασφημιῶν τοῦ μαινομένου πλήθους, μία φωνὴ ἐνὸς ἡγεμόνος τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας, ἐρχεται νὰ γιγαντωθῇ καὶ νὰ κυριαρχήσῃ εἰς ὅλον ἐκείνον τὸν κόσμον τῶν φωνῶν τοῦ μίσους καὶ τῆς συγχύσεως τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀμαρτίας· καὶ ἡ φωνὴ αὕτη εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν χωρὶς καὶ νὰ τὸ θέλῃ ἀφῆκεν ὁ Πιλᾶτος νὰ ἀκουσθῇ **Ἴδε ὁ ἄνθρωπος!**

Ἐπειτα ἀπὸ ὅλον τὸν διασυρμὸν ὃν ὑπέστη ὁ ἀμόλυτος καὶ ἀναμάρτητος υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν σκωπτικὴν χλαμύδα· τὸν ἀκάνθινον στέφανον· τὸν περιφρονητικὸν κάλαμον· καὶ τὴν ὀλην διακομώδησιν τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος ἐν τῷ θεῷ Αὐτοῦ προσώπῳ, ἀδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Πιλᾶτου εἰς τὸν ἐξώστην ἐκείνον τοῦ τόσον παρανόμου δικαστηρίου, καὶ ἐδεικνύετο καθ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ κάτωθι ἐκ μίσους μαινόμενον πλήθος, καθ' ὃν χρόνον συνοδεύετο ὀλόκληρος ἡ ἄδοξος καὶ περιφρονητικὴ αὕτη παρουσία καὶ παράστασις Του μὲ τὰς λέξεις. **Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.**

Ὁ Πιλᾶτος ἐνόμιζεν πῶς θὰ ἠδύνατο ἐπειτα ἀπὸ ὅλον τὸν ἀπάνθρωπον ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν σατανικὴν κάκωσιν τοῦ ἀθώου—ὃν ὡς τοιοῦτον ἀνεγνώριζεν—νὰ ζητήσῃ τὴν χάριν τῆς συμπαθείας καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπὸ τὴν ὑποκρισίαν τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισσαίων.

Ἡ γύμνωσις ἡ χλαμύς· ὁ κάλαμος καὶ ὁ ἐξ ἀκανθῶν ὀδυνηρὸς στέφανος, ἦσαν ἱκανὰ μαζὶ

μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου ἥτις τόσον ζωηρῶς ἐιεκάθητο ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ, νὰ συγκλονίσωσι καὶ μαλλάξωσι καὶ τὴν πλέον ἀνάλητον καρδίαν.

Ὁ Πιλᾶτος πρῶτος αἰσθάνεται τὸν κλονισμὸν αὐτόν, καὶ ἡ προσπάθειά του στρέφεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγάγῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς παγίδος τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ἐξαιτούμενος ἐκ μέρους τῶν σεμνοτύπων τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ἀρχόντων, ὁμοίον συγκλονισμὸν ψυχῆς καὶ καρδίας.

Ἄγνοεὶ ὁμοῦ τὴν δύναμιν τῆς ὑποκρισεως ἥτις ἐν τῇ φαινομενικῇ ἐκτελέσει ὀρισμένων ἐξωτερικῶν τύπων τῆς ἠθικῆς, καταργάζεται τὴν τρομερὰν τῆς ἀναληθείας νόσον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀποθνήσκει ἡ καρδία τοῦ πόνου· τῆς συγγνώμης· τῆς εὐσπλαγχνίας· τοῦ ἐλέους.

Ἴδε ὁ ἄνθρωπος! ἀναφωνεῖ ὁ Πιλᾶτος προσπαθὼν νὰ συγκινήσῃ· νὰ συγκλονήσῃ· νὰ μαλλάξῃ· τὰς τόσον κακούργους φύσεις τῶν Ἰουδαίων. Ἄλλ' εἰς μάτην· ὁ λαὸς μαινόμενος ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ πάντων ἀγίων ἀγιωτάτου ἐκρηγνυται εἰς κραυγὰς· εἰς ὕβρεις· εἰς ἀναθέματα· **ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν.** Τὸ μῖσος κλείει ὄχι μόνον τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ σταματᾷ τὰ αἰσθήματα τῆς συγκινήσεως· τυφλώνει τὸν νοῦν· σφραγίζει δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἀκοὴν τῆς ψυχῆς.

Ἴδε ὁ ἄνθρωπος! ἐπιμένει ἀναφωνῶν ὁ Πιλᾶτος καὶ μὲ τὴν ἐπιμονὴν του, ἀποβαίνει